

1) ежедневно; 2) седмично; 3) по-рядко; 4) никога." По такъв начин се отчита не само знаенето на езика, но и честотата на неговата употреба.

Освен това в преброятелната карта има въпроси за страната на раждане и гражданството и други, свързани с тях (Census, 2002, 2003).

В. Страни от третата група

Франция. От времето на Великата френска революция (1789 г.) първостепенно значение придобива въпросът за принадлежност към френската нация, за гражданството. Тази постановка заляга практически при всички преброявания на населението, където въпросите се отнасят до гражданството (*nationalité*).

При последното преброяване през 1999 г. редакцията на този въпрос е следната: "6. Каква е Вашата националност? * **Френска:** 1) Вие сте роден(а) француз(ин)(ойка); 2) Вие сте станал(а) француз(ин)(ойка) по натурализация, декларация и т.н. Посочете Вашата националност по рождение... * **Чуждестранна** - Посочете Вашата националност...". Освен това във въпроса за мястото на раждане трябва да се посочи страната за чужденците и задморската територия за френските граждани, а също така годината на пристигане в метрополията (основната френска територия в Европа) (*Recensement...*, 1999).

Разгледаната постановка не отразява изцяло етническите, езиковите и културните различия на населението във Франция. По исторически, политически, икономически и други причини освен основното френско население има още две групи: 1) население, принадлежащо към различни териториално обособени етнически групи - бретонци (на п-в Бретан), елзасци (в Елзас), фламандци (в районите около границите с Белгия между градовете Дюнкерк и Азбрук), баски (департамент Атлантически Пиринеи), каталонци (департамент Източни Пиринеи) и корсиканци (на о. Корсика); 2) емигранти от различни страни, дошли в страната по различно време, и техните потомци. Тези групи запазват определени културни, езикови и религиозни различия. Освен това в редица исторически области на страната (Прованс, Гаскония и др.) основното френско население използва в ежедневието си и различни от френския език диалекти и говори.

През периода 1998-1999 г. Националният институт по демографски изследвания (INED) организира дискусия по включването на етнически признаци при преброяването на населението. Началото на тази дискусия се поставя със статия на директора на института Ален Блум (Blum, 1998). В хода на дискусията се обсъждат различни мнения на тази проблематика. Въпреки това при преброяването през 1999 г. традицията не е нарушена, с изключение